

מאת: איציק אלוני
 טל: 03-5225458
aloni-i@bezeqint.net

החיים בזבל

הדמויות:

- סָרְגִי – עובד ניקיון מחבר העמים.
  - ג'אמיל – עובד ניקיון ערבי.
  - חיים – קבלן בעירייה.
- *השגיאות בעברית של סרגיי וג'אמיל מכוונות.

תמונה 1

המקום: רחוב.

שני פועלי ניקיון מבוגרים. לכל אחד עגלת פח אשפה, יעה ומטאטא. האחד יהודי ממוצא רוסי, השני ערבי פלסטיני. שניהם באותו מעמד בעבודה. שניהם נכנסים לבמה מכיוונים שונים, ראשון נכנס סרגיי לבוש עניבה. במבטים קצרים ומהירים סורק את הסביבה לכל הצדדים כמחפש מישהו. לאחר זמן מה נכנס ג'אמיל.

סרגיי: (כועס) איפה אתה היית? ...

ג'אמיל: אה? ...

סרגיי: אתה איפה אתה?

ג'אמיל: אני פה.

סרגיי: לא ראית אותך פה.

ג'אמיל: אה? ...

סרגיי: אתה איפה אתה? (באצבע מאיימת)

ג'אמיל: שו בִּידֶק... (מה אתה רוצה?)

- סרגיי: אני אגיד אותך לחיים! אני אגיד אותך לחיים! בְּלֹאט... (קללה...)
- ג'אמיל: (מסתכל על סרגיי בשקט ואחרי שתיקה קצרה) אתה רוצה לגיד אותי לחיים? לְגִיד לְגִיד, תגיד... (מתחיל ללכת) וּבְלֹאט אֶתְהוּ וּלֹא אֲנִי...
- סרגיי: (המום) מה אתה לְגִיד לי?! אני בלאט? ... אתה בְּלֹאט! אתה איפה היית אני לא ראיתך?
- ג'אמיל: למה?
- סרגיי: (מצביע למקום שג'אמיל בא ממנו) למה יש אתה לא עובד שמה? עכשיו אני אגיד אותך לחיים.
- ג'אמיל: אני כבר היית שמה.
- סרגיי: אני אגיד אותך לחיים.
- ג'אמיל: למה?
- סרגיי: למה שאתה לא ניקית שמה טוב בכלל.
- ג'אמיל: בְּאוֹלָהִים אני נְקִית שמה.
- סרגיי: אחמד אתה יש משקר סרגיי.
- ג'אמיל: אני לא אחמד, אני קוראים אותי ג'אמיל.
- סרגיי: (בכעס) אתה כן אחמד, כול ערבים אחמד...
- ג'אמיל: אני ערבי, אבל לא אחמד, אני ג'אמיל ג'אמיל.
- סרגיי: ואתה לא ניקית!
- {פאזזה ארוכה. שניהם תוקעים מבטים חדורי שנאה אחד בשני. סרגיי בכעס עצור עומד להתפקע מכעס. ג'אמיל עומד לו בנחת ומסתכל בסרגיי בקור רוח ושנאה. כך הם עומדים, עד שג'אמיל מחליט להמשיך לדרכו, הוא פוסע מספר צעדים.}**

סרגיי: תבוא הנה!... "אידי סודה!"

ג'אמיל: (חוזר) מה קורה אותך? ... אתה חושב שאתה עם עניבה אתה בוס שלי?

סרגיי: אתה רוצה עניבה שלי?

ג'אמיל: אתה רוצה לחנוק אותי?

סרגיי: אתה תבוא לפה!

{ג'אמיל מתקרב קצת.}

סרגיי: אתה לגיד אותי שהיית שמה וניקית שמה, אתה משקר!

ג'אמיל: בְּחִיאת-אללה אני אף בעם לא משקר.

סרגיי: אתה משקר!

ג'אמיל: וואָלְהִי (באלוהים), אני לא משקר לאָתְהוּ.

סרגיי: ואני אגיד אותך לחיים שלא ניקית שמה את ברחוב ההוא שמה...

ג'אמיל: אני ניקית שמה כבר בחמש בבוקר.

סרגיי: אני הייתי שמה בחמש ואני לא ראית אותך בכלל עובד שמה...

ג'אמיל: אני הלכתי משמה בחמש.

סרגיי: (נגש לפח של ג'אמיל ומצביע על תוכנו) איפה? איפה ניקית? ...

אין פה בכלל לכלוך בפח של אתה.

ג'אמיל: (נשבע) בְּחִיאת-אללה אני נְקִיֵּת כל הרחוף. הכול הכול בכול מקום.

סרגיי: אתה משקר!

ג'אמיל: אני לא משקר.

סרגיי: אתה כן משקר יה-אחמד.

ג'אמיל: (מתקן בשקט) ג'אמיל, ג'אמיל...

- סרגיי: אל תשקר שאתה לא משקר! למה אתה כן משקר!
- ג'אמיל: למה משקר? אני לְגִיד כל אמת, אני לא משקר אף בעם.
- סרגיי: למה אין לך זבל פה? אה?!...
- ג'אמיל: אין זבל, אנשים בתל אביב אוכלים הכול גם מה יש זבל.
- סרגיי: אתה תראה שאני יגיד אותך לחיים.
- ג'אמיל: (נמאס לו) תגיד.
- סרגיי: ואני יגיד בחיים, יש מפטר אותך.
- ג'אמיל: (מנסה להסביר בסבלנות) לא, היה, זבל, אנשים אוכלים הכול חרא במסעדה מלוכלך עכברים תל אביב, אני לא ראית לוכלוך ברחוף.
- סרגיי: לא היה ברחוב?
- ג'אמיל: בחייאת מוחמד שלא היה רחוב. היה רק ג'וקים.
- סרגיי: (משחק נדהם) מה, רחוב נעלם? אוי ואבוי, מה תגיד בחיים?... רחוב אין? קפוט?!
- ג'אמיל: יש רחוב, אין לוכלוך.
- סרגיי: אתה משקר! אני עברתי שמה אחריהו ואני ראית שאתה לא ניקית! (מוציא נייר מהפח של עצמו) מה זה?! הא? מה זה זה?
- ג'אמיל: מה זה זה?
- סרגיי: זה היה שמה ברחוב שלך! אני הבאתי אותו דוגמה אתה לראות.
- ג'אמיל: יְה מְעֵלֵם, (יה מורה) מישהו זקרָת - אחרי אני הלכָת, אני נְקִית שמה שהיה לוכלוך. אני לא נְקִית שמה איפה לא היה שמה לוכלוך.
- סרגיי: צריך ניקית שמה, גם איפה שאין שמה לכלוך... הבנת אחמד?
- ג'אמיל: (מתקן את שמו בשקט) ג'אמיל, ג'אמיל...

- סרגיי: (כועס עוד יותר, מנפנף באצבע מאיימת. פניו מתנפחות ומאדימות מרוב עצבים)
איפה שלא ניקיִתֶּ שלא היה שמה לכלוך, היה שמה לכלוך!
- ג'אמיל: אתה תשים משקפיים לראות שמה.
- סרגיי: (ממהר לשלוף את העניבה) עכשיו אני לחנוק אותך.
- ג'אמיל: (רתע) אתה רוצה רוצח אותי?
- סרגיי: תבוא לפה בשביל אני לחנוק אותך!
- ג'אמיל: עכשיו, אני לגיד אותך לחיים אתה רוצה...
- סרגיי: אני?! אתה לא ניקיִתֶּ שמה! ואני נשבע שאני ידאג שחיים יפטרו אותך, זה למה שאתה לא ניקיִתֶּ איפה שלא היה שמה לכלוך!
- ג'אמיל: למה אתהו לא ניקיִתֶּ, איפה לא היה שמה אתה לוכלוך?
- סרגיי: למה?!... (בלעג) למה לא היה שמה לוכלוך!
- ג'אמיל: גם אני לא נְקִיִתֶּ שמה, שלא היה שמה לוכלוך!.
- סרגיי: אתה רוצה להיות חכם איתי?
- ג'אמיל: אני חכם כמו אתהו!
- סרגיי: (פוקד) תלך לנקות עכשיו! תיכף! (בזלזול) תלך תלך...
- ג'אמיל: (בתנועת זלזול) חאלס אתה.
- סרגיי: חא-לס? אתה מדבר לי חא-לס?
- ג'אמיל: אני מדבר אותך מספיק.
- סרגיי: אתה יודע מי אני?!
- ג'אמיל: עולה חדש.
- סרגיי: ואתה מה אתה?!
- ג'אמיל: אני נולדֶתֶּ פה, אני סְבָרָה ערבי חחח...

סרגיי: אני נולדת פה, לפני סברה ערבי מתחיל, מדורות משה רבינו!
תלך לפני אני לתת לך עכשיו בומבה בראש!

**{סרגיי מרים יד מאיימת כדי להכות את ג'אמיל לפתע עוברת בחורה.
שניהם עומדים עם הפנים לקהל, ועוקבים אחריה, המומים מיופייה ותנועותיה
העדינות, עד שהיא נעלמת.}**

סרגיי: (תוך כדי מעקב, לעצמו פעור פה) איזו בחורה יפה אני לראות על
בבוקר... או... את לעשות טוב בנשמה...

ג'אמיל: (פעור פה) יא-וורדי...
רוסיה.

סרגיי: (בגאווה) זה מאיפה אני בא? ...
(לפתע ברצינות) למה אתה מסתכל עליה ככה?

ג'אמיל: זה יפה, היא ללכת כמו שיר (מדגים)

סרגיי: אתה לא מסתכל ביהודייה, אתה מסתכל רק בערבייה!

ג'אמיל: זה בחורה הולך בחופש, **כמו תרנגולת בחופש**, למה לא מסתכל?

סרגיי: (צועק עליו) למה לא?!

ג'אמיל: למה לא, למה לא? ...

סרגיי: ככה לא!

ג'אמיל: עיניים לראות כל דבר, אפילו אם אני לא רוצה לראות, עיניים לראות...
אם אני רוצה מזיז עיניים שמה בכיוון, עיניים לא מסכימות ללכת שמה,
עיניים רוצות תענוג של תחת.

סרגיי: מי בכלל לתת רשות להסתכל ביהודייה הולכת ככה?! ...

ג'אמיל: לראות לא עולה כסף.

{שניהם נועצים מבטים אחד בשני וקופאים לרגע.}

סרגיי: (פוקד) עכשיו תלך לעבוד! אחרי שתגמור שמה ברחוב, תבוא לרחוב
הזה פה תנקה.

ג'אמיל: (מסתכל עליו ארוכות בשקט) אבל זה הֶרְחוּף שלך, לא שלי.

סרגיי: זה רחוב של מדינת תל אביב.

ג'אמיל: אבל אתה רוצה אני מנקה, ואתה שלגיד לחיים אתה נְקִיֵּת?

סרגיי: עכשיו תלך לשמה מהר ותנקה לפני שאני יגיד אותך לחיים!

ג'אמיל: (מביט בו בלעג ושנאה) אני הולך, הולך. (מתחיל ללכת לאט)

סרגיי: תלך תלך, תלך מהר תנקה ואני אראה אותך בצד השני, גאלאבאָרְז!
(קללה ברוסית: "משסף גרונות") נו תלך כבר בְּלָאט...

{מתחילים לקלל זה את זה, כל אחד בשפתו.

זהירות! אוצר קללות גסות מאוד!

קללות ברוסית: אידי סודה סוקה, בלאט, פשול נאחוי פידר בלאט.

יא טיבה אוביו סוקה בלאט. אטסאסי מנאי. דאלבויוב. פשול נאחוי.

טי מאמ טויסטלה. יא סקאזל...

קללות בערבית: מניוק. אלחז טיזי. אללה יאחדק. שרמוטה. טיז אומק.

יה איבין שרמוטה. עירי פי-טיזאק...}

סרגיי: (צועק) מספיק מקלל!!! שתלך כבר!

ג'אמיל: טוב טוב, הולך הולך... ייחרב ביתך (יחרב ביתך).

סרגיי: תזכור! אתה לא תעשה עבודה בעיניים עליי, אני ייבדוק אותך כל פינה, יותר מבוס חיים.

ג'אמיל: (תופס אומץ) אתה לא הבוס, אתה לא מנהל של אני. חיים בוס. הוא מנהל טוב ואתה עובד בדיוק כמו אני בזבל, בחרא! שנינו באותו מדינה ושנינו פה מנקים את החרא של בזבל מדינה!

סרגיי: אתה לגיד מדינה חרא!?!...

ג'אמיל: אני לא אמרת מדינה חרא, אני אמרת שנינו פה בחרא!

סרגיי: אני חרא!?!

ג'אמיל: אני לא אמרתה זה.

סרגיי: אתה לגיד אותי אני חרא!?

ג'אמיל: זבל חרא.

אני כמו אתה!

סרגיי: (קללה איומה ברוסית) אתה חרא בן חרא!

ג'אמיל: אני לא אמרת אתה חרא. אני אמרת שנינו ב-חרא.

סרגיי: אני כמו אתה? אתה? מי אתה? תראה מי אתה, אתה מסריח כמו

זבל! אני כמו בוס איטלגנט... יש חליפה...

(כאילו פונה לאנשים) תראו אותנו, מסריח... טפו. (יורק ומקלל

ברוסית) תלך, מה אתה? זבל תנקה זבל מהר, ואני יידאג שחיים

יפטר אותך. היום זה סוף של אתה.

{ג'אמיל מתחיל ללכת כשהוא מעיף מבט לאחור אל סרגיי.}

סרגיי: בוא הנה, אידי סודה!!!

(קללה בשקט) סוקה!...

מוחמד תבוא אמרתי לך!

ג'אמיל: (מתקן בשקט) ג'אמיל, ג'אמיל...

{ג'אמיל מתקרב.}

סרגיי: (מחקה את מבטו של ג'אמיל בהגזמה) מה אתה מסתכל עליי ככה!?

ג'אמיל: אני לא מסתכל עליך ככה... (עושה את המבט המוגזם של סרגיי) אני

מסתכל עליהו ככה...

סרגיי: תלך ולא מסתכל אחורה לא ככה ולא ככה, קדימה תלך ככה כמו סוס

ערבי יש מכסה עיניים בצדדים לילך ישר... לך לך!

ג'אמיל: הולך הולך...

סרגיי: תלך לפני אני דופק לך בוס במוח.

ג'אמיל: (בדרך ממלמל לעצמו. סרגיי לא שם לב)

יש הרבה לוכלוכים במדינה זה...

ג'אמיל, תוך כדי שהוא הולך מסרגיי, מסמן על צווארו תנועת שחיטה בסכין.

ג'אמיל: (בשקט כמעט שלא נשמע) אני בסוף אשחט אותו כמו עז...

ג'אמיל יוצא.

סרגיי עוקב בדריכות ובסקרנות אחרי ג'אמיל, עדיין מלא זעם מאופק.

סרגיי: (מדבר לעצמו) יה פֶקֶז'ו אֵתְמוּ אָרָבוּ ("אני אראה לערבי הזה")
 כן אני יראה לו לערבי כזה מלוכלך. אני מסתלק אותו מפה...
 יה פֶקֶז'ו אֵתְמוּ אָרָב־סֶקְמוּ מוֹסְרוּ שְטוּ זְנָאצ'יט ייִבְרִיִסְקִי מוֹסְר־יה
 ("אני יראה לזבל הערבי הזה, מה זה זבל יהודי אני").
 (מנפנף במטאטא לעבר ג'אמיל) מה אתה מסתכל אחורה יה
 ערבושקה... (מתחיל לטאטא) צריך מטאטא אותם מפה. כמו אני
 מטאטאים זבל... (מדבר למטאטא) ראית? הוא עוד מסתכל עליי, אם
 אני מסתכל עליו. וְנִיּוֹצ'י אָרָב ("ערבי מסריח"). עושה עליי ביקורת,
 חכה חכה... הכול אני יגיד לחיים. (פונה לעצמו) ראית איך הוא מאיים
 עליי? מסתכל עליי במבט ערבי ומאיים עליי, חֶלִירֵע.

סרגיי מניח את המטאטא, ופתאום מהבעת פניו רואים שג'אמיל עשה משהו.

סרגיי: אוּבְלוֹדֶק ("ממזר"). (רץ לפינה כדי לארוב לג'אמיל) לשרוף אותם
 לשרוף אותם. ז'צֶטְאִיך ("לשרוף אותם...") איך שהוא עצבן אותי
 אֵתְהָ-סוּקָה... ("הבן זונה הזה")

{הבחורה חוזרת.}

סרגיי: (מנתר ממקומו) היא באה פה חזרה, בְּלָאט, איזה חתיכה...
 אני בחיים לא ראית תחת כזה יפה... עכשיו היא של אני לבד.

סרגיי בודק שלא רואים אותו. הוא מלווה אותה מבטו בהתרגשות יתר, מתחיל ללכת בפה פעור לאותו כיוון של הבחורה הולכת.

סרגיי: כמה יפה...

סרגיי יוצא.

אור יורד.

תמונה 2

המקום: שדרה.

חיים המנהל נכנס לבוש מכופתר.

מורה לג'אמיל וסרגיי להכניס שני ספסלים ולהניחם בשני צדי הבמה.

מורה לסרגיי וג'אמיל להכניס את שני פחי צבע ומברשות וחבילת עיתונים.

מניח פח צבע, עיתונים ומברשת על כל ספסל.

חיים: (מחפש בצדדים) סרגיי? ... מוחמד? ... סרגיי?! ...

סרגיי: (נכנס) אני פה, בוס.

חיים: איפה מוחמד?

סרגיי: עלה לשמיים, מאיפה אני לדעת.

חיים: תוריד אותו...

מה אתה עומד? תקרא לו לפה.

סרגיי: (קורא בקול) מוחמד! ...

ג'אמיל: (מבחוץ) אני לא מוחמד...

סרגיי: תבוא פה בחיים.

ג'אמיל: (מבחוץ) מה? ...

סרגיי: תבוא לפה מהר, בוס חיים פה, קרא אותך לבוא פה!

ג'אמיל: (נכנס) אהלן וסהלן בוס חיים. כיף אל חל? (איך הבריאות)

חיים: תקשיבו טוב שניכם, לפני שהשמש תכה בחוזקה על הראש, ואנשים יתחילו לעבור פה. אני רוצה שתקתקו מהר את העבודה, ותצבעו את שני הספסלים האלה, כדי שיספיקו להתייבש.

סרגיי: אני לא רוצה לעבוד איתו ביחד. נַיִטְ סֶזְ'י ("אין קשר").

ג'אמיל: גם אני לא רוצה לעבוד איתו... אין איתו קומוניקציה.

סרגיי: (נדהם מהמילה "קומוניקציה") אני אמרת ראשון!!!

- ג'אמיל: הוא כל הזמן בוס עליי עושה עליי כוח, פרצוף קשה, לצעוק, מקלל, רוצה לחנוק בעניבה... הוא לא רוצה מוותר, הוא מתנהג הכול כמו כלשהו רוצה, ואני שון דבר, אותו דבר כמו אני.
- חיים: אתם צריכים ללמוד לעבוד ביחד, תמצאו דרך, זה לא מעניין אותי איך, העיקר שהעבודה תתבצע כמו שצריך. לתקתק מהר ואחר כך תנוחו הרבה. יש לנו מדינה לנקות.
- סרגיי: אני עושה מתקתק עבודה, והוא מסתכל בבחורות.
- ג'אמיל: (רוצה לענות וחיים קוטע אותו) אני...
- חיים: צריך לנקות טוב את השטחים של הספסל, ושלא יישאר לכלוך, ולצבוע הכול מחדש. מונח פה לכל אחד מכם כל מה שהוא צריך. צבע ומברשת, כדי שתצבעו כל אחד ספסל.
- ג'אמיל: (לחיים) אני יכול לדבר אותך, בצד?
- חיים: בוא... סרגיי אתה יכול להתחיל.
- ג'אמיל וחיים זדים הצידה.**
סרגיי מנסה להטות אוזן ולהקשיב להם.
- ג'אמיל: אני צריך להתבלל (להתפלל)
- חיים: את מתבלבל.
- ג'אמיל: לא מתבלבל, מתבלל, (מדגים לחיים תנועות תפילה) זה בסדר שאני עושה זה מתבלל בי?
- חיים: בטח, פה יש חופש דת. ותתפלל שיהיה שלום.
- ג'אמיל: (בחיוך) וואלה אני מתבלל מתבלל - והכול מתבלבל... כול יום... וזה לא עוזר אף בעם, אני אומר לעצמי אולי אני מתבלל להיפך, שיהיה מלחמה, ואולי יהיה שלום.
- חיים: תתפלל, ואל תתבלבל, אף פעם לא מזיק.
- ג'אמיל: (נראה מרוצה) אינשאללה.

{סרגיי המביט בהם בקנאה, לסתותיו מתוחות ורועדות.}

- חיים: סרגיי.
 סרגיי: כן בוס.
 חיים: איך לדעתך אתם מסתדרים?
 סרגיי: הוא כל הזמן בא אצלי במלחמה, ואני אמרתי שאני לגיד אותו לך.
 חיים: בשביל זה הבאתי צבע, כל אחד יצבע ספסל, בשביל הגיבוש שיהיה שלום ביניכם.
 סרגיי: איזה צבע.
 חיים: לבן.
 סרגיי: (צוחק) לבן? ... למה לבן? ...
 חיים: (פונה ל ג'אמיל) מה אתה אומר אחמד?
 ג'אמיל: (מתקן) ג'אמיל, ג'אמיל.
 סרגיי: לבן מתלכלך מהר.
 ג'אמיל: (מסביר לסרגיי) אתה לא מבין, זה לעשות "הבית הלבן" פגישה שלום.
 חיים: או, אתה רואה סרגיי? אחמד תפס.
 ג'אמיל: (מתקן בשקט) ג'אמיל, ג'אמיל...
 סרגיי: אתה רוצה פה "הבית הלבן" עושה פה שלום.
 חיים: (לסרגיי) אתה יודע לצבוע?
 סרגיי: בטח אני יודע.
 חיים: אחמד...
 ג'אמיל: (מתקן בשקט) ג'אמיל ג'אמיל...

- חיים: תלמד את סרגיי איך לצבוע.
- סרגיי: אני יודע עושה זה צבע ככה ככה במברשת.
- חיים: אתה לא יודע...
(מצביע על ג'אמיל) הוא יודע.
- ג'אמיל: (בגאווה) אני צבעת פה כל תל אביב, אני בנית הרבה בתים בידיים שלי, עזריאלי אני בנית. הרבה בלוקים אני הרמת כאן על הגב של אני, אני עשית מלט חזק יותר טוף מכול מנהרות בעזה... אני נקית פה כל מדרגות, עליית וירדת, עליית וירדת, עליית וירדת כמו מעלית ברגל... מכיר הכול כמו כף ידיים שלי... אני יש פה מניות אחוזים בתל אביב.
- סרגיי: (מתגרה) נו, איפה מניות של אתה מיליונר? למה את עזבתי, זה פרנסה טוב?
- ג'אמיל: אין כוח בבניין. גב הלך כואב, עכשיו החיים בזבל יותר מבסוט.
- סרגיי: (משוויץ) גם ברוסיה אני מהנדס בניין קשה.
- ג'אמיל: גם בָּדִיר, בן של אני רופא ברמב"ם בחיפה, ובת של אני ג'אמילה מנהלת גדולה גדולה בזובר-מרקט.
- סרגיי: למה אתה יש עובד?
- ג'אמיל: לשבת בבית לראות אישה כל היום? אהה... אתה לצחוק עליי?
- חיים: טוב חברים, בואו רגע...
(מסמן לג'אמיל ולסרגיי להתקרב. מחבק את שניהם ומסביר)
נגיד אתם שניכם חיים על אי בודד...
- ג'אמיל: אה... (כן)
- חיים: אתה מבין מה זה אי אחמד?
- ג'אמיל: (מתקן בשקט) ג'אמיל, ג'אמיל...
- חיים: בטוח שהבנת?
- ג'אמיל: זה אדמה כזה בתוך של ים. אָה, אני הבנת.

חיים: (לסרגיי) אתה הבנת?

סרגיי: דה. (כן)

{חיים פונה שוב לג'אמיל כשואל.}

ג'אמיל: אי... (מילה אחרת לכן)

חיים: אָה, דה...

{שתיקה, סרגיי וג'אמיל מסתכלים אחד בשני ולא מבינים מה חיים רוצה מהם.}

חיים: זאת אומרת שהבנתם שאני לא רוצה לשמוע סכסוכים ביניכם, תמצאו דרך לעבוד ביחד באי הזה. ברור?

ג'אמיל: בוס חיים, אתה לָגִיד לו, כל הזמן הוא אומר בְּלָאט, זה לא יפה, יש אנשים פה לעבור, בחורות צעירות...

חיים: סרגיי, (מתכוון על ג'אמיל) זה לא יפה ככה לדבר לבני הדודים שלנו.

סרגיי: (קורץ קריצה מוגזמת לחיים) אני הבנת.

חיים: אני משאיר אתכם לבד ומקווה שתסתדרו... עכשיו שניכם, תלחצו ידיים...

קדימה תלחצו ידיים ותשבו ביחד לתכנן איך לצבוע.

{חיים מחבק אותם ודוחף לספסל, סרגיי וג'אמיל מסרבים, אחד דוחף את שני}

**שיהיה ראשון לשבת, (כמו שקרה בין ערפת וברק בבית הלבן).
בסוף שניהם נדחפים חזק על ידי חיים ומתיישבים על ספסל אחד.}**

חיים: עכשיו תצאו להפסקה קטנה לא ארוכה מדי, תתחילו לדבר, תכננו מה ואיך לעשות כדי לעבוד ביחד, ותתחילו לעבוד.

חיים יוצא.

אור יורד.

תמונה 3

סרגיי וג'אמיל יושבים על אותו ספסל ומדפדפים בעיתונים, רואים רק תמונות. לאחר זמן מה.

סרגיי: בשביל מה חיים תביא פה עיתונים זה פה בשביל אנחנו לקרוא?... לא יודע לקרוא פה זה עברית, רק תמונות קאָרא (מעוות את המילה "קורא").

ג'אמיל: (צוחק) אתה אהבל!

סרגיי: מה יש אתה צוחק על אני?

ג'אמיל: זה עיתון בשביל רצפה לא מלוכלכת בצבע.

סרגיי: ברוסיה אני לזכור יש, פלסטיק יפה לשים, דבק כזה יפה... נקי. פה הכול... בוז'ה מוי.

ג'אמיל: פה הכול פרטאצ'י. (רשלני)

{סרגיי מוותר על העיתון, מוציא תפוח ואוכל. ג'אמיל גם הוא מוותר על העיתון. כורע ומתפלל ליד הספסל לרגלי סרגיי. ישבנו של ג'אמיל מופנה כלפי מעלה לעבר סרגיי.}

סרגיי: (לא מצליח להתרכז באכילה.) אחמד תזיז זה תחת...

ג'אמיל: (בעודו כפוף לתפילה) ג'אמיל ג'אמיל,

סרגיי: (כועס) תזיז תחת שלך מפרצוף של אני!

{ג'אמיל ממשיך ולא נענה לסרגיי. בסופו של דבר, סרגיי נותן בעיטה קלה בישבנו של ג'אמיל. ג'אמיל מתגלגל וקם כועס מאוד.}

ג'אמיל: אנעל ראבק (קללה), אין לך אוֹלהים? למה אתה נותן בעיטה בתחת ככה באמצע אני מתבלל!?

סרגיי: התחת שלך בפנים שלי, איפה אני לאכול.

- ג'אמיל: אני באתי ראשון לספסל! זה ספסל של אני, אתה באת איפה שאני!
תלך לשם...! זה פה ספסל שלי!
- סרגיי: לא! זה פה ספסל שלי, ושם ספסל גם שלי. אתה יש פה אורח
בספסל.
- ג'אמיל: אני לפניך פה! מי-מי-מי-מיזמן.
- סרגיי: אני פה לפני מימיזמן המימיזמן של אתה.
- ג'אמיל: אני רוצה להתבלל (להתפלל), חיים אמר אני מתבלל לשלום.
- סרגיי: למה אתה מתפלל בכיוון שמה?...
- ג'אמיל: שמה מכה.
- סרגיי: אבל שמה זה ירושלים שלנו... אתה מתפלל תחת שלך בירושלים, את
צריך מתפלל עם ראש לשמה. (מראה לכיוון ההפוך)
- ג'אמיל: שמה לא מכה. אני רוצה איפה שמה בכיוון מכה.
- סרגיי: שמה ירושלים שלנו, יהודים מתפללים לשמה.
- ג'אמיל: אנחנו לא.
- סרגיי: אני לא לתת לך מתפלל לשמה... ראש מתפלל לשמה, אתה לא משים
שמה תחת!
- ג'אמיל: (כועס) אתה רוצה תחת שלי במכה?!
(מצביע לכיוון) אני מתפלל לשמה ראש, ותחת שמה!
(מצביע לספסל שני) ואתה הולך שמה לאכול.
- סרגיי: (בכעס) אני אוכל פה.
- ג'אמיל: (כועס ומוותר, תוך כדי שהוא הולך לספסל השני) אינעל ראבאק.
- סרגיי: אחמד, בוא הנה!
- ג'אמיל: (מתקן בשקט) ג'אמיל, ג'אמיל...

- סרגיי: מה אתה אמרתי לי?!
- ג'אמיל: אני אמרתה ג'אמיל ג'אמיל...
- סרגיי: ולפני מה אתה אמרתי אחמד אחמד? מה אתה אמרתי?!
- ג'אמיל: ג'אמיל ג'אמיל.
- סרגיי: (בכעס) ולפני הזה?
- ג'אמיל: אני דיברת לאני.
- סרגיי: ומה אתה אמרתי לאני של אתה?
- ג'אמיל: מה אכפת לך? ... סוד.
- סרגיי: אני רואה אתה עושה סוד, מרגל בדע"ש.
- ג'אמיל: אני לא. אני חושב אתה יש עושה פה מרגל בשביל רוסיה.
- סרגיי: זה מדינה שלי, ואני יש אכפת מה אנת חושבת.
- ג'אמיל: אני לא לגיד לך מה אני חושף (חושב), מה תעשה עליי? מלחמה?!
- סרגיי: תיכף אני לתת לך בומבה... (צועק) תלך מפה!
- ג'אמיל: אתה חושב אתה גדול כוח כמו ליברמן? ... אתה לא!
- סרגיי: לך בְּלָאט !
- ג'אמיל: אני הולך, בְּלָאט.
- ג'אמיל ניכנע והולך לספסל השני.**
- סרגיי מוציא אוזניות ומתחיל ללמוד עברית.**
- ג'אמיל בצד השני מתחיל להתפלל תפילה קצרה ואחר כך גם הוא שם אוזניות.**
- סרגיי מקשיב, לומד עברית, וחוזר בקול.**
- באותו זמן ג'אמיל מקשיב למוזיקה ושר.**

סרגיי: (לומד בקול) "שלום גברת מועלם... מה שלומך הבוקר?...
 אני הולכת לסופר לקנות חלב... האם את צריכה דבר מה?...
 אני אופה היום עוגת תפוחים גברת תפוח...
 תקני חבילת ביצים, אין לי ביצים...
 בעלי לקח לעבודה...
 את מוזמנת לטעום, בשמחה..."

ג'אמיל: (באותו זמן שומע ושר בהנאה מוזיקה של אייל גולן "מתגעגע")
 "מתגעגע...
 ולא מבין...
 הלב שלי נוסע...
 ומרחף...
 מתגעגע...
 טרטטם חולף
 טטטטרם שאתגע בגללך..."

**{ כך זה נמשך לזמן מה, שניהם שקועים עמוק בלימוד עברית ושירה.}
 נכנס חיים. עומד ומסתכל עליהם, הם לא מרגישים בנוכחותו.
 לאחר זמן מה. }**

חיים: פתחתם דיסקוטק ואולפן לעברית!?

{ג'אמיל וסרגיי מנתרים ממקומם.}

חיים: הבאתי לכם את חולצות, שלא תתלכלכו.
 (מגיש לכול אחד חולצה בצבע כתום, כמו של אסירים)
 קדימה תלבשו ולעבודה.

{ג'אמיל וסרגיי לובשים את חולצות.}

ג'אמיל: איך אני? בסדר?

חיים: בול עליך.

ג'אמיל: אני קצת קטן עליי, חונק אותי, אני צריך שטח גדול.

חיים: חונק? לא נורא, מתרגלים... ואיך אצלך סרגיי?

{בדיאלוג הבא בין ג'אמיל לסרגיי, חיים עומד ומקשיב. מפנה ראשו לצד הדובר, ומדי פעם מתבלבל ומפנה את ראשו לשני, בעוד הראשון לא סיים את דבריו.}

סרגיי: זה קצת גדול עליי...

ג'אמיל: (לסרגיי) אָתָהּ צריך לתת קצת שומן לרזה כזה כמו אני.

סרגיי: מאַנִי אתה מתקבל רעל, כלום אתה לא מתקבל, אפילו ככה חצי ציפורן של שטח אדמה בפלסטין.

ג'אמיל: אָתָהּ רוצה לתת לי מלחמה ליד בוס חיים?

סרגיי: תשתוק! (קללה ברוסית) לפני אני נותן לך פצצות בגוף.

ג'אמיל: אָתָהּ לתת לי פצצות אני לא לשתוק! אני יש סכין בְּאָתָהּ לשחוט כמו כבש.

סרגיי: (עם נקישות אצבע על חזהו של ג'אמיל) אתה, לשחוט, באני?!

ג'אמיל: אָתָהּ פה גיבור על אני! אָתָהּ מפחד לבוא בכפר איפה אני גר. עכשיו את עושה עליי ככה בּוּ (פה) באצבע, בּוּ אתה גיבור... בכפר שלי אני לחתוך אותך. למה שמה אני גיבור!

חיים: יופי, גמרתם?! טוב, עכשיו תהיו בשקט, תירגעו, אני רוצה לשאול אתכם אם אתם צריכים עזרה בכוח אדם.

סרגיי: מה זה?

חיים: להביא עוד עובד.

סרגיי: אחמד מה אתה אומר?

ג'אמיל: (חושב, מגרד במצחו. לחיים) מן-איפה הוא תבוא?

חיים: מסודן.

{ג'אמיל וסרגיי יחד.}

ג'אמיל: לא!

- חיים: לא?
- סרגיי: כן!
- חיים: כן או לא?
- סרגיי: כן שלא!
- חיים: הוא פליט מסודן.
- ג'אמיל: גם אני בליט מפלטין... הוא תבוא תיקח עבודה של אני?
- סרגיי: למה הוא תבוא פה, לך בשמה סודן.
- ג'אמיל: כל מנחוס בייג'י לפה? ("כל נאחס מגיע לכאן")
- חיים: הוא פליט צריך פרנסה.
- סרגיי: גם אני צריך פרנסה, גם אחמד צריך פרנסה.
- ג'אמיל: (מתקן בשקט) ג'אמיל ג'אמיל...
- חיים: ישראל מחויבת להעניק להם מקלט, הוא זקוק לעבודה.
- סרגיי: מקלט, בסדר, אבל עבודה? ... לא בסדר מדינה.
- ג'אמיל: בשביל זה יש שמה למטה בנגב מקום, בית מלון... איך קורים אותו...
- חיים: אתה מתכוון למתקן הכליאה "חולות"
- ג'אמיל: אַה, שם יש לו מקום בתוח לאוויר(פתוח)
- סרגיי: נכון הוא לילך לשם!
- ג'אמיל: אנחנו לא רוצים אֶתְהוּ כאן, בוּ (פה) בלגן שלנו מספיק.
- סרגיי: מדינה יש פה קטנה, יש הרבה אנשים בנדיטים, יש-אין כסף... מאיפה כסף בשביל סודן פה? הוא לילך באפריקה מאיפה יש שכנה לתת עבודה... פה אנחנו לא שוויץ קדימה אתה לְגִיד הוא; "הלו, תיקחי מזוודות ו...הופ הולכת בחזרה הביתה בסודן"...
- ג'אמיל: פה מדינת שלנו, לא מקום בשביל עוד...

סרגיי: אין מקום... קטן.

ג'אמיל: (לסרגיי) כל הכבוד לך.

סרגיי: (לג'אמיל) גם אתה כל הכבוד.

ג'אמיל: (לחיים) ההוא סודן, להיות במצרים?

חיים: כן היה במצרים ועבר לפה.

ג'אמיל: למה לא בקשת שם נשאר בליט?

חיים: הוא אומר שהוא שכח לבקש.

ג'אמיל וסרגיי מתפקעים מצחוק עד כדי דמעות.

חיים מחייך להנאתו ומניד ראש.

סרגיי: בחיי זה תשובה לא שמעת בחיים של אני.

ג'אמיל: הוא לילך ב-דע"ש שמה יש הרבה תמות.

סרגיי: יש אתה שכל גדול אחמד.

ג'אמיל: (מתקן בשקט) ג'אמיל ג'אמיל...

סרגיי: למה כולכם תבוא בסיני, הם פה?

חיים: סרגיי, אני נותן לך הזדמנות, אתה יכולת להתפתח ולהיות בוס של הסודני.

סרגיי: אני בוס? אתה בוס! ואני מדבר אתה עושה זה בדיחה טובה...
אנשים לילך פה ברחוב רואה אנחנו שלושה ביחד, תגידו: ערבי, סודני ורוסי, זה בדיחה כולם לעמוד מסתכל על אנחנו ולעשות צחוק כמו אנחנו ארטיסטים בתיאטרון הבימה...
סודן לבוא פה - אני לילך הביתה.

ג'אמיל: (מצביע על סרגיי) הוא לילך הביתה - אני לילך הבית.

מָה בְּיָדִישׁ סוּדְנִי. (בערבית "לא רוצה סודני")

- חיים: מה שאתם אומרים זה חוסר התחשבות, היחס אליהם גם ככה הוא יחס לא אנושי, כמו לחיות... תגידו לי משהו אחר...
אם אתם הייתם מקבלים יחס כזה, איך הייתם מגיבים?
אני בטוח שהייתם אמרים מגיע לנו!
נכון סרגיי?
- סרגיי: אתה מחכה תשובה מאני?
- חיים: לא!... אבל תחשבו שאתם רוצים לנסוע לאמריקה, ולשם חייבים ויזה, בלי ויזה, אין כניסה נכון? ולא רוצים לתת לכם ויזה. מה הייתם אומרים אז?
- ג'אמיל: אני לא קיבלת ויזה בחיים, רק מתי אני בא פה מקבל "אשרת כניסה".
- סרגיי: סודני לעבוד שמה במצריים, למה בא פה בארץ ישראל...
- ג'אמיל: (משלים את המשפט) ...שלנו!
בגלל הוא בישראל מרוויח יותר כסף?
- חיים: אתם חושבים שכל מי שבא לחפש עבודה צריך לחזור הביתה?
- ג'אמיל: פליט לא.
- חיים: אתם מתכוונים שצריך להשאיר רק פליטים אמיתיים שברחו מאריתריאה כי הם לא יכולים לחזור לשם אחרת יהרגו אותם?
- סרגיי: צריך מקבל בכמות קטנה, בשביל להחליף אותנו, ואנחנו מתקדם.
- ג'אמיל: מה פתאום, אתה מתקדם, ואיפה אני לילך?
- סרגיי: מי עשה עבודות שחורות לפני הגעת מסתננים? מי יעשה זה עבודות במסעדות שוטף כלים, ניקיון, פאבים...
- ג'אמיל: אני.
- חיים: טוב הבנתי.
- ג'אמיל: (לסרגיי) יהודי, לא עולה חדש כמו אתה הוא מסכים עבודה שחורה אם משלמים טוב.

- סרגיי: (לחיים) אתה רואה אותי, אני פטריות בשביל מדינת ישראל, אבל מדינת ישראל עושה פח זבל של עולם.
- ג'אמיל: גם אני פטריות! אתה יודע שממשלה מחליט לגרש אותהם, יש יהיה קשה למצוא אותהם, מתבחאים במחבואים.
- חיים: בסדר, הבנתי, קדימה... הוא ילך לחולייה אחרת. דיברנו מספיק, אני הולך ואני מבקש שתתקתקו את העבודה. יללה להתראות. (יוצא.)
- סרגיי: אתה אחמד, צובע הספסל...
- ג'אמיל: אני ג'אמיל לא אחמד, ג'-מיל.
- סרגיי: ג'אמיל אחמד, זה אותו דבר.
- ג'אמיל: סרגיי, פוטין, זה אותו דבר?
- סרגיי: אחמד! מספיק ככה כל היום! אתה לעשות אותי פסיכי, עכשיו אתה ספסל זה לעשות, (מצביע לספסל השני) אני לעשות ספסל זה!
- ג'אמיל לוקח את המברשת ופח הצבע ומתחיל להבריח את האבק מהספסל, ללא צבע במברשת ומבריח את הספסל על יבש.**
- סרגיי: (רואה את ג'אמיל מבריח ללא צבע ומתחיל להתפקע מצחוק) חחח... אתה יש אין צבע במברשת, מטומטם.
- ג'אמיל: אָתָהּ מטומטם בחזרה.
- סרגיי: מי אתה אמרתי מטומטם!?
- ג'אמיל: אני לא אוהב איך אָתָהּ מדבר אל אני, אתה לגיד לי "מטומטם" אני לתנת לך מילה שלך "מטומטם" בחזרה מתנה.
- סרגיי: (מאיים) תיכף אני לתת לך בוקס מתנה.
- ג'אמיל: למה קודם צריך מברשת בלי צבע? למה אני מנקה אבק וחול מספסל, אָתָהּ משים צבע, בוס לא מביא נייר זכוכית, זה יוצא חצי עבודה ערבית.

סרגיי: "עבודה ערבית"...

**{סרגיי מבריש את האבק תוך כדי שירה ברוסית.
ג'אמיל בצד שלו שר בערבית.}**

סרגיי: אני מְשִׁיר, אתה מְשִׁיר.

ג'אמיל: שְׁנִימָהֵנוּ משירים.

סרגיי: בשביל זה יש פה מזרח תיכון...

(נגש לג'אמיל) איך אתה עושה צבע כזה יפה במברשת? ככה?
קאק ספריי ("כמו ספריי")

ג'אמיל: אָתָהּ לא יודע?...

אָתָהּ אמרתי: "אני יודע יודע"
אני ידעֶתְּ, אָתָהּ לא יודע!

סרגיי: אני ברוסיה מהנדס. לא צובע. בוא אתה מראה לי בספסל שלי "הבית
תלבן".

{ג'אמיל נרתם למשימה בהתלהבות. מראה לסרגיי איך לצבוע שתי וערב.}

ג'אמיל: עושה ככה, ואחר ככה וככה... עושה ככה, ואחר ככה וככה... היהודים
אומרים אשתי בערב, (הכוונה לשתי וערב) אָתָהּ הבנת?

סרגיי: אתה עושה ככה באישה?

ג'אמיל: בצבע!

סרגיי: הבנת אתה טוב, תראה עוד קצת.

ג'אמיל: אהה, אָתָהּ סרגיי ממזר, אָתָהּ רוצה אני צובע ספסל של הוא?
אני לא ערבי מטומטם. הערבים למדו מהיהודים איך לדפוק את
היהודים, אתה הבנת?

סרגיי: אני יש עושה הרבה טיפות בלכלוך ברצפה.

ג'אמיל: יש קודם ספסל שלי... אָתָהּ משים עיתון "הארץ" ברצפה, למה הוא
עיתון גדול... יש פה הרבה עיתון, "מעריב"... "ידיעות" זה טוב בשביל
עטוף דגים בשוק. (הולך להמשיך לצבוע)

סרגיי: חיים אמר עכשיו באני בוס.

ג'אמיל: לא לא לא, לא של אני. של סודני.

סרגיי: תעשה עבודה טובה, כמו אני עושה.

ג'אמיל: (צוחק) בְּטִדְחָק עֲלֵייהָ? (צוחק עליי?)

סרגיי: (חיקוי לא מוצלח) בדחחחחחחח עעעלה. מה זה אתה מדבר?

ג'אמיל: זה, "אָתְהוּ עוֹשֶׂה צְחוֹק מֵאֲנִי?"

{סרגיי הולך לעגלת הפח שלו, סוגר מכסה ומביא את העגלה לאמצע, ויושב.}

ג'אמיל: מה את עושה? אָתְהוּ עוֹשֶׂה שְׁבִיטָה?

סרגיי: אני לא רוצה ידיים מלוכלך, אתה מלוכלך תעשה בשביל אני.

ג'אמיל: גם אני לילך קצת לנוח, וואלהי ("באלוהים") אני משלוש בבוקר לא ישנָת, מחכה לבוא פה. (יושב)

סרגיי: (לאחר שתיקה קלה) אחמד.

ג'אמיל: כן פוטין, אני ג'אמיל מבין אותי? ג'-מיל!

סרגיי: אני לא פוטין! אני סרגיי!

ג'אמיל: אני אמרָתְךָ לך אלף בעם אני לא אחמד, אני לא מוחמד אני יש שם, ג'אמיל.

סרגיי: זה אותו דבר.

ג'אמיל: אני לקרוא אותך פוטין זה אותו דבר סרגיי.

סרגיי: עוד פעם אתה מדבר אני פוטין, אתה לא מקבל את פלסטין בכלל!

ג'אמיל: אני יודע, אָתְהוּ לא בן אדם רע. אבל אני מבסוט ורוצה אתה בן אדם רע.

סרגיי: למה?

ג'אמיל: למה?

- סרגיי: למה אתה משוגע?
- ג'אמיל: אתה רע. זה עושה אותי אני ערבי טוב.
- סרגיי: אני ידפוק אותך.
- ג'אמיל: אם אָתָהּ אומר אחמד, אני לעמוד ולא לעבוד, ואני יגיד אותך לחיים.
- סרגיי: (מתקרב לג'אמיל) אתה לָגִיד אותי לחיים? אתה?! (קללה) קיבינימט.
- ג'אמיל: אתה Mother-fucker.
- סרגיי: (דוחף את ג'אמיל ומקלל) אתה סוּקָה.
- ג'אמיל: אתה מְנִיּוּקָה! (קללה).
- סרגיי: תסתכל עצמך בראי ותראה מה אתה קיבלתי כול השנים האלה מכות.
- ג'אמיל: חאלס, גמרנו, אָתָהּ לא צריך משחק בלש עליי.
- סרגיי: אתה שומע אתה?
- ג'אמיל: אני שומע טוף מאוד!
- סרגיי: אתה שומע כמו חרא יש באוזן שלך... כמו זה עומד אתה!
- ג'אמיל: אני לא הבנת כלום מה אמרת בעברית שלך.
- סרגיי: אני מדבר עברית יותר טוב מאתה, בְּלָאט!
- ג'אמיל: אָתָהּ בְּלָאט איבן בְּלָאט, ואיבן איבן בְּלָאט! אחול שארמוטה!
- סרגיי, ברוב זעם לוקח זבל מפח האשפה של ג'אמיל ומתחיל לזרוק על ג'אמיל. ג'אמיל לא נשאר חייב וגם הוא מתחיל לזרוק את תכולת הפח של סרגיי. כך נמשכת הקטטה עם קללות "עסיסיות" ברוסית וערבית.}**
- סרגיי: (צועק לעבר ג'אמיל) אתה ביום אחד את מתעורר בבוקר כמו להתפלל, אתה לראות אותך בחוץ מדינה.
- אני יהיה פה, אני לא הולך מפה...

**{לסרגי נעתקות המילים למראה בחורה יפה שעוברת.
שניהם מסתכלים בהשתוממות עד שהיא מתרחקת.}**

ג'אמיל: כמה יפה לראות בחורה יפה.

סרגיי: אתה הולך בעזאזל בעזה!

ג'אמיל: אני אף בעם לא בעזאזל, אני פה לפני אתה, למה אָתָהּ עולה חדש.

סרגיי: עם ישראל חי!

ג'אמיל: אני בו (פה) ראשון בפלסטין.

סרגיי: לך (קללה ברוסית)

ג'אמיל: אתה לא לָגִיד על אני (אותה קללה ברוסית) אני יגיד לך גם קללה
בערבית.

{סרגיי לא מתאפק ומתנפל על ג'אמיל.

שניהם נאבקים זמן מה...

עד שחיים ניכנס.

חיים: מה זה!? אתם השתגעתם!? עושים מלחמה!?

{ג'אמיל וסרגיי מופרדים.}

חיים: תלכו מהר לשבת!!!

{שניהם הולכים כל אחד לספסל שלו, על גב הספסל מרוח כבר צבע לבן.}

חיים: אני עוזב אתכם ללא השגחה ופותחים לי במלחמת עולם!?

סרגיי: אני...

חיים: אני לא רוצה לשמוע אותך!

ג'אמיל: גם אני לא...

חיים: גם אותך ג'אמיל. אני רוצה בשקט.

{ג'אמיל נראה מרוצה מאוד שקרא בשמו.}

- חיים: מה אתה מחייך?!
- ג'אמיל: קראת אותי בשם שלי "ג'אמיל".
- חיים: איזו דוגמה אתם נותנים לעוברים ושבים? מה יגידו כל השכנים מסביב? (שתיקה קלה)
מה יגידו התיירים? ... (שתיקה קלה)
- חיים: אני לא רוצה לראות פה משפטי שדה או נקמות! אל תהפכו את המקום לפצצת זמן חברתית ולאומית! תעשו טובה לאנושות, אל תפתחו במלחמות מיותרות!
- סרגיי: למה זה ערבים מוסלמים עושים טרור ולהורגים כל בעולם...
- חיים: (בכעס) סרגיי זה לא לעניין! אני לא סיימתי לדבר, כשאני אסיים אני אגיד לך, ותהיה לך אפשרות להגיב. ברור?!
- סרגיי: א...
- חיים: עכשיו שקט....
איפה הייתי?...
- ג'אמיל: (מזכיר לחיים) תעשו טובה אל תפתחו במלחמות מיותרות...
- חיים: תעשו טובה, אל! תפתחו! במלחמות מיותרות!
אתם צריכים לנסות לעזור אחד לשני, "צרת רבים - חצי נחמה"
ואתם צריכים לדעת שאנחנו חיים כמו... כמו...
- ג'אמיל: כמו מקרה ביצה ותרנגולת.
- חיים: יפה ג'אמיל?
- ג'אמיל: (מאושר ששמו הוזכר שוב) שוכרן.
- חיים: עכשיו אני נותן את לכול אחד מכם הכסף על יום עבודה שלם, זה כסף סיוע. אבל לפני זה תאספו את כל הזבל שלכם...
- ג'אמיל, תשים את העגלה שלך על האוטו שלי ותחזור לאסוף.
- ג'אמיל: ומה הוא?
- חיים: אל תנהל לי את העבודה.

{מתחילים לאסוף את הלכלוך שעשו. חיים מדי פעם מסמן על עוד מקומות לכלוך. על גבם נדבק צבע, פסים לבנים שנראים כמו בגדי אסירים. ג'אמיל יוצא עם העגלה. סרגיי אוסף במהירות עד לחזרתו של ג'אמיל.}

חיים: סרגיי, קדימה עגלה שלך על האוטו.

{ג'אמיל חוזר ממשיך לאסוף. סרגיי יוצא עם העגלה וחוזר.}

חיים: (קורא להם ונותן כסף) בואו הנה... זהו מספיק להיום, ואני גם רואה שעברתם את היום ונשארתי בחיים. תבואו מחר ותמשיכו מכאן ואולי מחר תצליחו יותר...

סרגיי: (מתחיל להוריד את החולצה הכתומה) בוס חיים זה של אתה.

חיים: תשאירו את החולצות אצלכם.

ג'אמיל: אם אנחנו משאיר ככה חולצות חושבים אנחנו אסירים בורחים, ויורים על אנחנו.

סרגיי: ג'אמיל יש אתה שכל גדול.

חיים: מחר לבוא לעבודה, בלי מלחמות, שיחות כן!

סרגיי: שלום בוס....

ג'אמיל: תודה רבה בוס (מנשק את השטרות) סלאמה עאלכום.

חיים יוצא.

תמונה 4

ג'אמיל וסרגיי מביטים אחד על השני. ג'אמיל הולך לשבת על הספסל. סרגיי עומד לצאת, לקראת יציאתו הוא מעיף מבט לעבר ג'אמיל, וחוזר אליו.

ג'אמיל: שו בְּדַאק ("מה אתה רוצה?")

סרגיי: למה יושב? לך בבית שלך.

ג'אמיל: אני יש עוד כמה זמן...

סרגיי: לך בבית, גמר עבודה.

ג'אמיל: יש עוד כמה רגעים, עד שיש אוטו הסעה לוקחת אותי בכפר, אני לשבת פה, מחכה.

{סרגיי יושב לידו.}

ג'אמיל: (מסתכל על סרגיי) למה יושב?

סרגיי: אני לישב איתך מחכה...

ג'אמיל: (מופתע) את לישב איתי?!

סרגיי: אני מחכה עד אתה לבוא באוטו נוסע...

ג'אמיל: (מתפלא) אתה מחכה עם אני?! למה?

סרגיי: כן, אני לחכות, למה אתה לבד, אנשים לחשוב אתה יש מחבל, ויבוא לתת לך מכות ועושה ליניץ' בגלל אתה ערבי. אני לשמור על אתה מתי הסעה תבוא.

(לאחר שתיקה קלה.) מתי הם לבוא?

ג'אמיל: עכשיו עכשיו הם לבוא.

{שתיקה קלה.}

ג'אמיל: אני אמרת לך אתה בחור טוב בפנים, עכשיו אתה בחור טוב גם בחוץ. אתה תבוא בכפר שלי, באלוהים אני לעשות חפלה לשחוט כבס ואתה מלך...

{שתיקה קלה.}

סרגיי: מתי הם לבוא?

ג'אמיל: עכשיו עכשיו הם לבוא.

{שתיקה קלה.}

סרגיי: כמה זמן?

ג'אמיל: עכשיו עכשיו הם לבוא.

אחרי שתיקה של המתנה.
סרגיי מסתכל על ג'אמיל כשואל מתי?
ג'אמיל מסמן בתנועת אצבע אחת למטה "עכשיו עכשיו"
שניהם מוציאים אוזניות ומתרגלים, האחד עם אולפן העברית.
והשני שר את "אום כלתום."

אור יורד. חושך.